

Arrest

nr. 135 759 van 22 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 8 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. LECOMPTE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 9 mei 2011 en heeft zich een vierde keer vluchteling verklaard op 26 maart 2014.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekende partij op 2 april 2014 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 8 april 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd diezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Soedanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Obeid. Eind 2010 verliet u Sudan samen met uw echtgenote M.(...) A.(...) H.(...) (11/15805B). In januari 2011 kwamen jullie in België aan. U en uw echtgenote werden opgepakt door de Belgische politiediensten op 25 januari 2011. Jullie werden vervolgens vrijgelaten en wisten niet waar naartoe. Jullie vroegen uiteindelijk op 9 mei 2011 een eerste maal asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Op 19 januari 2012 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV) die de beslissing van het CGVS bevestigde op 5 juni 2012, en u de toekenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut weigerde. U en uw vrouw dienden een tweede asielaanvraag in op datum van 29 mei 2013. Op 6 juni 2013 nam de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) de beslissing van weigering tot in overwegingname van de asielaanvraag. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Op 28 augustus 2013 vroegen u en uw vrouw een derde maal asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Op 18 oktober 2013 werd uw derde asielaanvraag in overweging genomen, maar op 29 januari 2014 nam het CGVS opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U diende geen beroep in bij de RvV tegen deze beslissing. U keerde niet terug naar uw land van herkomst. Op 26 maart 2014 diende u een vierde asielaanvraag in. Uw echtgenote, M.(...) A.(...) H.(...) (11/15805B), diende geen vierde asielaanvraag in. Als nieuwe elementen in onderhavige vierde asielaanvraag legde u een kopie van een vonnis en een postbewijs neer.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd, en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest dd. 5 juni 2012 (arrestnr. 82455). Op 29 mei 2013 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ), maar deze asielaanvraag werd niet in overweging genomen, een beslissing waartegen u niet in beroep ging. U diende op 28 augustus 2013 een derde asielaanvraag in, maar op 29 januari 2014 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U diende geen beroep in tegen deze beslissing. Bijgevolg bestrijdt u deze weigeringsbeslissing en de in deze beslissing gebruikte motivering niet.

Op 26 maart 2014 diende u een vierde asielaanvraag in. U blijft in het kader van uw huidige vierde asielaanvraag bij uw eerdere verklaringen die u aflegde in het kader van uw derde asielaanvraag, namelijk uw vermeende problemen met de Sudanese overheid wegens voorgehouden steun aan de oppositie op basis van het feit dat volgens u deze autoriteiten foto's zouden hebben gezien waarop Sudanese oppositieleiders - en ook u en uw echtgenote - in Brussel zijn te zien. Er kan opgemerkt worden dat deze zaken reeds besproken werden in het kader van uw derde asielaanvraag.

De door u neergelegde kopie van een vonnis in het Arabisch en in een Nederlandse vertaling geeft aan op 15 januari 2014 door de correctionele rechtbank van Khartoum een vonnis uitgesproken werd betreffende A.(...) S.(...) A.(...) M.(...) B.(...) en dat deze persoon veroordeeld werd tot een geldboete en een gevangenisstraf van 10 jaar. U verklaart dat dit vonnis uitgesproken werd omdat u te zien bent op in België genomen foto's met Sudanese oppositieleiden (die u neergelegde in het kader van uw derde asielaanvraag) en deze foto's gepubliceerd zijn op internet. Verder haalt u ook aan dat dit vonnis uitgesproken werd omdat uw broers de oppositie steunen in Sudan en omdat uw familie in 2011 hun huis verhuurde aan studenten (zie 'Verklaring meervoudige aanvraag', pt. 15 in het administratief dossier).

Hierbij moeten volgende opmerkingen gemaakt worden. Om te beginnen werd reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag vastgesteld dat uw vingerafdrukken reeds op 27 juli 2009 genomen werden

in Griekenland, wat u trachtte te verhullen voor de Belgische asielinstanties. Het is dan ook onduidelijk waarom in 2014 een vonnis tegen u uitgevaardigd zou worden omdat uw familie in 2011, in uw afwezigheid, hun huis verhuurd zou hebben aan studenten. Bovendien hebt u in uw eerdere asielaanvragen nooit melding gemaakt van het feit uw familie haar huis verhuurde aan studenten en dat dit problemen gaf met de autoriteiten. Verder maakt u niet aannemelijk waarom in 2014 een vonnis tegen u uitgevaardigd zou worden wegens de politieke activiteiten van uw broers. Bovendien werd hieromtrent in de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in het kader van uw derde asielaanvraag door het CGVS reeds het volgende gesteld: "Deze volkomen inconsistente verklaringen – betreffende de vervolgingsfeiten jegens uw familie en schoonfamilie vanwege de Soedanese autoriteiten, naar aanleiding van de door u neergelegde foto's – doen volledig en fundamenteel afbreuk, aan de hierboven reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van de door u, in het kader van onderhavige derde asielaanvraag, afgelegde verklaringen. Immers, het is allerm minst onredelijk te verwachten dat u en uw echtgenote geen volkomen tegenstrijdige verklaringen zouden afleggen met betrekking tot de personen uit jullie familie die gearresteerd zouden zijn, omwille van de door u neergelegde foto's".

Daarnaast betreft het neergelegde vonnis een kopie wat geen bewijswaarde heeft aangezien zij immers gemakkelijk via knip en plakwerk te vervalsen zijn.

Verder blijkt uit informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) dat Sudan één van de meest corrupte landen ter wereld is en dat Sudanese overheidsambtenaren zich vaak inlaten met corrupte praktijken. De Transparency International's Corruption Perceptions Index 2011 geeft scores betreffende het corruptieniveau in de publieke sector en plaatste Sudan in november 2011 als 177ste op een totaal van 182 landen met een score van 1.6 (waarbij de score 0 hoge corruptie is en 10 geen corruptie). Dergelijke landeninformatie doet ernstig afbreuk aan de bewijswaarde van het door u neergelegde vonnis.

Verder hebben neergelegde documenten enkel een toegevoegde waarde als ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, waar hier niet het geval is. Zo werd in de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in het kader van uw derde asielaanvraag betreffende de door u neergelegde 4 foto's waarop u te zien valt op een betoging aan de Soedanese ambassade te Brussel, alsook de neergelegde 12 foto's waarop u en uw echtgenote te zien vallen, van een ontmoeting met bekende Soedanese oppositieleiders, in een hotel te Brussel, door het CGVS reeds het volgende gesteld: "er kan dan ook geenszins geloof gehecht worden aan uw beweringen dat de Soedanese autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw deelname aan het protest bij de Soedanese ambassade te Brussel, en van uw ontmoeting met enkele Soedanese oppositieleiders in een hotel te Brussel; laat staan dat ze u, uw familie, dan wel uw schoonfamilie, omwille van deze activiteiten zouden viseren en/of vervolgen". **U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat de Sudanese autoriteiten een vonnis tegen u zouden uitvaardigen omdat u te zien was op in België genomen foto's met Sudanese oppositieleiden.**

Tenslotte legde uw vrouw in het kader van haar derde asielaanvraag veroordelingen neer op jullie beider namen. Hierover werd door het CGVS in de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in het kader van uw derde asielaanvraag het volgende gesteld: "Het dient opgemerkt dat uw onwetendheid betreffende de artikels uit het Soedanees strafwetboek op grond waarvan u veroordeeld zou zijn geworden, en uw tegenstrijdige verklaringen hieromtrent op enerzijds de DVZ en anderzijds op het CGVS, reeds ernstige twijfels oproept met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze veroordelingen, en de door u voorgehouden authenticiteit van deze. Dat er daarenboven sprake is van een onbestaand artikelnummer, in de veroordeling op naam van uw echtgenote (wiens veroordeling samen met de veroordeling op uw naam, neergelegd werd door uw echtgenote), doet verder fundamenteel en volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze veroordelingen, en de door u voorgehouden authenticiteit van deze. Tot slot dient vastgesteld dat de op deze veroordelingen voorkomende stempels, duidelijk voorgedrukt zijn, en geen echte stempels betreffen. Deze veroordelingen kunnen derhalve niet beschouwd worden als originele documenten, maar betreffen slechts kleurenkopieën." **Dat uw vrouw in een voorgaande asielaanvraag reeds vervalste overheidsdocumenten, namelijk gerechtelijke veroordelingen neerlegde, hypothekeert in bijkomende mate de authenticiteitswaarde die aan de door u neergelegde kopie van een vonnis gehecht kan worden.**

Het door u neergelegde postbewijs geeft aan dat vanuit Khartoum post naar u werd opgestuurd, wat hier niet betwist wordt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), in samenhang met de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel alsmede machtsafwendings. Hij formuleert zijn grieven als volgt:

"doordat wordt voorgehouden dat de meervoudige asielaanvraag van verzoeker niet in overweging werd genomen door het CGVS daar waar er een analyse ten gronde gebeurde in de fase van het onderzoek naar de inoverwegingname.

terwijl artikel 57/6/2 Vreemdelingenwet, in samenlezing met de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, aangeeft dat het CGVS moet onderzoeken in fase van inoverwegingname (vroegere ontvankelijkheidsfase) of er nieuwe elementen zijn die de KANS aanzienlijk maakt dat de asielaanvraag positief zou worden bevonden gelet op de nieuwe elementen, dus dat er wat hem betreft ernstige aanwijzingen bestaan van en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het verdrag van Genève.

Terwijl verzoeker alle nodige uitleg heeft verschaft betreffende de reden van zijn vlucht en meer specifiek betreffende de nieuwe elementen en stukken die de vervolging bevestigen.

zodat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

Toelichting

Om toepassing te kunnen maken van artikel 57/6/2 Vreemdelingenwet ten aanzien van de kandidaat vreemdeling kan in het kader van de inoverwegingname/ontvankelijkheid het CGVS enkel nakijken of er een KANS bestaat dat de nieuwe elementen het bewijs zouden leveren dat de kandidaat zou worden erkend in fase van het onderzoek ten gronde.

Het CGVS omschrijft dit als: (...)

Bij deze beoordeling van de feiten en de redenen aangehaald voor het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in de fase van de inoverwegingname/ontvankelijkheid, kan het CGVS zich niet tot de grond van de zaak richten.

Het onderzoek van de redenen van de vlucht en de toepasbaarheid van het verdrag van Genève kan klassiekervijze in verschillende elementen worden onderverdeeld.

- *een gegronde vrees voor vervolging*
- *gronden voor vervolging (ras, godsdienst, behoren tot een sociale groep, nationaliteit en politiek)*
- *onmogelijkheid terug te keren*

Het staat vast dat de beoordeling van deze elementen tot de uitsluitende bevoegdheid behoort van het CGVS in de fase van de GEGRONDHEID en niet in de fase van de ontvankelijkheid/inoverwegingname.

De analogie van de nieuw gecreëerde bevoegdheid van het CGVS bij het onderzoek van meervoudige asielaanvragen, komt overeen met de voorheen bestaande opdeling tussen de ontvankelijkheidsfase (beroep) en de gegrondheidsfase van het CGVS.

"(...)" (Zie VREEMDELINGENREGLEMENTERING, Luc DENYS, UGA)

Het weze in casu duidelijk dat verzoeker aan alle ontvankelijkheidsvoorwaarden – thans voorwaarden voor inoverwegingname voldeed en dat een onderzoek ten gronde zich opdroeg.

De argumentatie van het CGVS om te besluiten tot niet inoverwegingname ressorteren onder de exclusieve bevoegdheid van het CGVS in de fase van de gegrondheid.

Het CGVS besluit dat de meervoudige asielaanvraag niet in overweging moet genomen worden aangezien het CGVS besluit dat: (...)

Het CGVS gaat duidelijk zeer ver in haar beoordeling van het nieuwe stuk. Niet enkel is er een verregaande inhoudelijke analyse, ook vormelijke elementen worden aangehaald.

(...)

Het CGVS gaat zoals gemeld zeer ver in haar beoordeling van de stukken en feiten die aan de grondslag van de nieuwe asielaanvraag liggen.

Het CGVS dient zich te beperken tot een analyse van de kans die de bijkomende elementen heeft op de erkenning van de vluchtelingenstatus.

Zoals hierboven duidelijk staat te lezen, gaat het CGVS over tot een volledige analyse ten gronde van de stukken en de verklaringen van verzoeker in de fase van de inoverwegingname. Dat deze bevoegdheid in deze fase van de procedure NIET aan de orde is.

Het CGVS diende zich te beperken.

Verder oordeelde het CGVS dat: (...)

Het loutere feit dat de motieven ab initio identiek zijn als een vorige aanvragen zijn GEEN reden om de aanvraag niet ten gronde te onderzoeken, wel in tegendeel. Zoals blijkt uit de eerste paragraaf van de bestreden beslissing heeft het CGVS uitsluitend tot taak na te gaan of de nieuwe elementen de kans geven om erkend te worden.

Artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet geeft aan dat de nieuwe elementen moeten onderzocht worden in het licht van de mogelijkheid tot het bekomen – kans aanzienlijk maakt – van een positieve beslissing. Op geen enkel ogenblik laat het betrokken artikel verstaan dat het CGVS zich moet schikken naar eerdere beslissingen.

De analyse van het dossier moet gebeuren, rekening houdende met deze nieuwe elementen, zonder de besluiten van de eerdere beslissing mee in overweging te nemen.

Het bestaan van een meervoudige aanvragen zou niet de minste zin hebben indien het CGVS slaafs moet vasthouden aan de reeds genomen beslissingen.

In casu van verzoeker, werd de bestreden aanvankelijke beslissing(en) van het CGVS aangevochten voor de RVV, welke slechts op bepaald epunten heeft geoordeeld, op andere niet (want niet dienstig voor het dossier op dat ogenblik) of nog, werd er geen beroep aangetekend bij de RVV omdat verzoeker nieuwe documenten hoopte te ontvangen die de kans op erkenning dan weer wel sterker zou maken.

Er is dan ook geen sprake van een gezag van gewijsde van rechterlijke beslissing over alle elementen van het dossier. Het CGVS gaat er verkeerdelijk van uit dat dit wel zo is.

Het CGVS kan steeds, zoals elke administratieve overheid haar beslissingen – gemotiveerd – herroepen, intrekken of andere.

Het Artikel 57/6/2 VW laat verstaan dat het CGVS rekening moet houden met de nieuwe elementen bij de beoordeling van de volledige zaak. Het louter vasthouden – zoals in casu – aan de reeds genomen beslissing in eerdere aanvraag miskent artikel 57/6/2 VW.

Het CGVS erkent dat er nieuwe elementen zijn maar beoordeeld deze enkel naar waarde in het licht van de vorige beslissing en met duidelijk DOEL haar eigen beslissingen te ondersteunen.

Deze beoordeling ten gronde ressorteert niet onder de bevoegdheid van het CGVS in het kader van het onderzoek over de ontvankelijkheid/inoverwegingname van een meervoudige asielvraag, maar is een de facto onderzoek ten gronde waarvoor het CGVS uitsluitend bevoegd is in het kader van de het onderzoek ten gronde. Het CGV moet zich in fase van de inoverwegingname van meervoudige aanvragen beperken tot het onderzoek van de 'KANS' en niet tot de weging van de argumenten zelf. Het onderzoeken van de motieven van de meervoudige aanvraag is een beoordeling ten gronde, die ver buiten de bevoegdheid gaat om de 'kans' te onderzoeken.

Er is in casu sprake van schending van artikel 57/6/2 Vreemdelingenwet en van machtsafwendingswaardoor nietigverklaring van de bestreden beslissing zich opdringt. De analogie met de vroeger rechtspraak van de Raad van State in het kader van kennelijk ongegronde aanvragen is treffend:

De verzoeker vindt een rechtsmiddel in de schending van art. 52, par. 1 en 7° Vreemdelingenwet op grond van het feit dat de tegenpartij van mening is dat de verschillende uitspraken die achtereenvolgens door de betrokkene werden gedaan, vaag, weinig consequent en ongeloofwaardig zijn, en besluit dat er zijnerzijds geen enkele ernstige aanwijzing bestaat voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationale Verdrag van Genève 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, terwijl op grond van deze bepaling de toegang aan de kandidaat-vluchteling slechts kan worden geweigerd indien zijn aanvraag kennelijk ongegrond is, wat hij in dit geval oordeelt niet het geval te zijn, daar de weinige tegenstellingen in zijn uitspraken van zeer betrekkelijk belang zijn ten overstaan van het geheel aan verschaft gegevens.

De Raad van State oordeelt dat de verschillen, in het geheel van de uitspraken door de verzoeker gedaan, niet blijken te kunnen worden gekwalificeerd als "incoherenties" of "onwaarschijnlijkheden", die zijn uitspraken vaag, weinig consequent en ongeloofwaardig zouden maken, en dat geen enkele ernstige tegenstelling kan worden vastgesteld.

Daaruit volgt dat niet blijkt dat de aanvraag 'kennelijk ongegrond' kan worden verklaard 'omdat de vreemdeling geen gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève' (R.v.St. nr. 46.086, 8 februari 1994, <http://www.raadvst-consetat.be> (7 januari 2000); Rev. dr. étr. 1994, 148)

Dat de rechtspraak inzake de kennelijke ongegrondheid en deze van de ontvankelijkheid inzake meervoudige aanvragen welke werden geveld in de 'oude' procedure thans opnieuw actueel zijn door de gewijzigde procedure van de niet inoverwegingname van meervoudige aanvragen.

Bovendien is het zo dat de motivatie van het CGVS in de fase van de inoverwegingname van een meervoudige aanvraag niet in overeenstemming is met draagkrachtige motieven welke in de beslissing terug te vinden zijn.

Verzoeker wenst de motieven te ontcrachten waardoor manifest blijkt dat de bestreden beslissing niet op draagkrachtige elementen gesteund is.

Een analyse van de middelen van verzoeker dringt zich op om te oordelen of er sprake is van een KANS.

- *Vonnis Correctionele Rechtbank van Khartoum*

Het CGVS gaat de feitelijke elementen die aan de grondslag van het vonnis liggen betwisten. Bepaalde van de feitelikheden zijn inderdaad gebeurd in afwezigheid van verzoeker (was reeds op de vlucht). De woning was van hem en zijn familie heeft dat verhuurd. Verzoeker was hier niet van op de hoogte en dit had bij de eerdere aanvraag geen enkele invloed op de feiten. Het is pas in later stadium, door de veroordeling, dat verzoeker te weten is gekomen dat zijn huis werd verhuurd. Het huis, een eengezinswoning werd als studentenkamer verhuurd. De aanklacht heeft te maken met de politieke redenen en heeft zijn uitwerking gevonden in de vaststelling van andere inbreuken. (te vergelijken met stedenbouw/ huisjesmelkerij / technische normen / wooncode....)

De verwijzing naar een eerdere asielaanvraag (nr 3) doet niet ter zake aangezien deze NIEUWE elementen nog niet gekend waren. De bewering dat het ongeloofwaardige elementen waren, kunnen hun weerslag niet vinden in een rechterlijke beslissing dus hebben ze geen enkele bijzondere bewijswaarde.

De blote bewering dat het gemakkelijk zou kunnen gaan om een vervalsing heeft geen enkele meerwaarde omdat er geen enkel element is dat aantoonst dat er valsheid in het spel is. Bovendien kan dit in deze fase enkel indien er duidelijke elementen zijn die aantonen dat er sprake is van vals stuk, quod certe non in casu. Het CGVS heeft dan ook geen ernstig onderzoek van de kans om erkend te worden rekening houdende met deze nieuwe elementen onderzocht, maar zich beperkt tot de aftoetsing van de nieuwe elementen tegen de eerdere beslissing.

Is dan ook niet gesteund op ernstige motieven. Verzoeker bekam bovendien -zie ook dossier van partner- thans ook ingediend ten gronde tegen weigering van inoverwegingname- nieuwe elementen die de nieuwe elementen ondersteunen. Verzoeker legt deze nieuwe stukken neer in huidig dossier. De stukken -kopij krant- zijn de bevestiging van de veroordeling van verzoeker. Dat dit krantenartikel werd bekomen ruim na de indiening van de aanvraag maar ook een bevestiging zijn van de aanvraag. Bovendien is dit artikel vrij verkrijgbaar op internet, zodat het origineel karakter kan nagekeken of bevestigd worden."

Als bijlage aan zijn verzoekschrift voegt verzoeker stukken die hij in de bijgevoegde inventaris aanduidt als "krantenartikel in 4 vout".

2.2. Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 19 januari 2012 omdat aan zijn beweerde problemen in Soedan geen of slechts weinig geloof kan worden gehecht, inzonderheid gelet op het feit dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat verzoekers vingerafdrukken op 29 juli 2009 in Griekenland werden afgenomen, terwijl hij zijn problemen in zijn land van herkomst een hele tijd na deze datum situeert, die beweerde problemen hoe dan ook niet onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag vallen, en uit niets blijkt dat verzoeker geen bescherming zou kunnen genieten van de Soedanese autoriteiten, een weigeringsbeslissing die werd bevestigd bij 's Raads arrest nr. 82 455 van 5 juni 2012.

In het kader van verzoekers derde asielaanvraag nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 januari 2014 opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat aan de in het kader van die aanvraag afgelegde verklaringen geen geloof wordt gehecht. De commissaris-generaal oordeelde vooreerst dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweringen dat de Soedanese autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn deelname aan het protest bij de Soedanese ambassade te Brussel, en van zijn ontmoeting met enkele Soedanese oppositieleiders in een hotel te Brussel, laat staan dat de autoriteiten hem, zijn familie dan wel schoonfamilie omwille van deze activiteiten zouden viseren en/of vervolgen. De commissaris-generaal steunde zich hiervoor o.a. op de vaststellingen dat verzoeker tegenstrijdige en wijzigende verklaringen aflegde met betrekking tot de foto's van op de manifestatie aan de Soedanese ambassade te Brussel die hij neerlegde en betreffende de manier waarop hij van deze foto's in het bezit zou zijn gekomen, dat verzoeker en zijn echtgenote volstrekt

tegenstrijdige verklaringen aflegden aangaande de manier waarop zij in het bezit zouden zijn gekomen van de 12 foto's van een ontmoeting met Soedanese oppositieleiders in een hotel te Brussel, en van wie deze foto's nam, alsook verzoekers onvermogen om concreet aan te geven waar hij deze foto's op het internet zou hebben teruggevonden, en dat verzoeker en zijn echtgenote volkomen inconsistente verklaringen aflegden betreffende de vervolgingsfeiten jegens hun families vanwege de Soedanese autoriteiten naar aanleiding van die neergelegde foto's. Met betrekking tot de door verzoekers echtgenote neergelegde veroordelingen op hun namen stelde de commissaris-generaal in het kader van verzoekers derde asielaanvraag dat verzoekers onwetendheid betreffende de artikels uit het Soedanees strafwetboek op grond waarvan hij veroordeeld zou zijn geworden, en zijn tegenstrijdige verklaringen hieromtrent op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal ernstige twijfels oproept met betrekking tot de geloofwaardigheid van zijn verklaringen omtrent deze veroordelingen, en de door hem voorgehouden authenticiteit van deze documenten. Dat er daarenboven sprake is van een onbestaand artikelnummer, in de veroordeling op naam van verzoekers echtgenote (wier veroordeling samen met de veroordeling op verzoekers naam werd neergelegd door verzoekers echtgenote), doet verder fundamenteel en volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent deze veroordelingen, aldus de commissaris-generaal die beluit dat de veroordelingen dan ook niet beschouwd kunnen worden als originele documenten, maar slechts kleurenkopieën betreffen. Met betrekking tot het neergelegde document vanwege 'Office Francais de l' Immigration en de l' intégration, en een kopie van instapkaartjes van de vliegtuigmaatschappijen Swiss Air en Egypt Air werd vastgesteld dat verzoeker deze eerder al had neergelegd bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van zijn beroepsprocedure tegen de weigeringsbeslissing inzake zijn eerste asielaanvraag, waardoor deze stukken niet als 'nieuwe elementen' in het kader van zijn derde asielaanvraag kunnen worden opgevat.

Verzoeker diende tegen die weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal in het kader van zijn derde asielaanvraag geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Na lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige vierde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige, derde asielaanvraag heeft uiteengezet, met name zijn vermeende problemen met de Soedanese overheid wegens voorgehouden steun aan de oppositie op basis van het feit dat volgens hem zijn autoriteiten foto's zouden hebben gezien waarop Soedanese oppositieleiders, en ook hijzelf en zijn echtgenote, in Brussel te zien zijn.

2.3. In het kader van zijn huidige vierde asielaanvraag legt verzoeker bijkomende verklaringen af en een kopie van een vonnis en een postbewijs neer.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsoverend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of

ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongelooftwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.4.1. In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot het door verzoeker in het kader van zijn huidige asielaanvraag neergelegde vonnis het volgende overwogen:

"De door u neergelegde kopie van een vonnis in het Arabisch en in een Nederlandse vertaling geeft aan op 15 januari 2014 door de correctionele rechtbank van Khartoum een vonnis uitgesproken werd betreffende A.(...) S.(...) A.(...) M.(...) B.(...) en dat deze persoon veroordeeld werd tot een geldboete en een gevangenisstraf van 10 jaar. U verklaart dat dit vonnis uitgesproken werd omdat u te zien bent op in België genomen foto's met Sudanese oppositieleiden (die u neergelegde in het kader van uw derde asielaanvraag) en deze foto's gepubliceerd zijn op internet. Verder haalt u ook aan dat dit vonnis uitgesproken werd omdat uw broers de oppositie steunen in Sudan en omdat uw familie in 2011 hun huis verhuurde aan studenten (zie 'Verklaring meervoudige aanvraag', pt. 15 in het administratief dossier) Hierbij moeten volgende opmerkingen gemaakt worden. Om te beginnen werd reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag vastgesteld dat uw vingerafdrukken reeds op 27 juli 2009 genomen werden in Griekenland, wat u trachtte te verhullen voor de Belgische asielinstanties. Het is dan ook onduidelijk waarom in 2014 een vonnis tegen u uitgevaardigd zou worden omdat uw familie in 2011, in uw afwezigheid, hun huis verhuurd zou hebben aan studenten. Bovendien hebt u in uw eerdere asielaanvragen nooit melding gemaakt van het feit uw familie haar huis verhuurde aan studenten en dat dit problemen gaf met de autoriteiten. Verder maakt u niet aannemelijk waarom in 2014 een vonnis tegen u uitgevaardigd zou worden wegens de politieke activiteiten van uw broers. Bovendien werd hieromtrent in de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in het kader van uw derde asielaanvraag door het CGVS reeds het volgende gesteld: "Deze volkomen inconsistente verklaringen – betreffende de vervolgingsfeiten jegens uw familie en schoonfamilie vanwege de Soedanese autoriteiten, naar aanleiding van de door u neergelegde foto's – doen volledig en fundamenteel afbreuk, aan de hierboven reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van de door u, in het kader van onderhavige derde asielaanvraag, afgelegde verklaringen. Immers, het is allerm minst onredelijk te verwachten dat u en uw echtgenote geen volkomen tegenstrijdige verklaringen zouden afleggen met betrekking tot de personen uit jullie familie die gearresteerd zouden zijn, omwille van de door u neergelegde foto's". Daarnaast betreft het neergelegde vonnis een kopie wat geen bewijswaarde heeft aangezien zij immers gemakkelijk via knip en plakwerk te vervalsen zijn. Verder blijkt uit informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) dat Sudan één van de meest corrupte landen ter wereld is en dat Sudanese overheidsambtenaren zich vaak inlaten met corrupte praktijken. De Transparency International's Corruption Perceptions Index 2011 geeft scores betreffende het corruptieniveau in de publieke sector en plaatste Sudan in november 2011 als 177ste op een totaal van 182 landen met een score van 1.6 (waarbij de score 0 hoge corruptie is en 10 geen corruptie). Dergelijke landeninformatie doet ernstig afbreuk aan de bewijswaarde van het door u neergelegde vonnis. Verder hebben neergelegde documenten enkel een toegevoegde waarde als ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, waar hier niet het geval is. Zo werd in de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in het kader van uw derde asielaanvraag betreffende de door u neergelegde 4 foto's waarop u te zien valt op een betoging aan de Soedanese ambassade te Brussel, alsook de neergelegde 12 foto's waarop u en uw echtgenote te zien vallen, van een ontmoeting met bekende Soedanese oppositieleiders, in een hotel te Brussel, door het CGVS reeds het volgende gesteld: "er kan dan ook geenszins geloof gehecht worden aan uw beweringen dat de Soedanese autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw deelname aan het protest bij de Soedanese ambassade te Brussel, en van uw ontmoeting met enkele Soedanese oppositieleiders in een hotel te Brussel; laat staan dat ze u, uw familie, dan wel uw schoonfamilie, omwille van deze activiteiten zouden viseren en/of vervolgen". U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat de Sudanese autoriteiten een vonnis tegen u zouden uitvaardigen omdat u te zien was op in België genomen foto's met Sudanese oppositieleiden."

Verzoekers huidig betoog in zijn verzoekschrift dat "het CGVS gaat de feitelijke elementen die aan de grondslag van het vonnis liggen betwisten. Bepaalde van de feitelijkeheden zijn inderdaad gebeurd in

afwezigheid van verzoeker (was reeds op de vlucht). De woning was van hem en zijn familie heeft dat verhuurd. Verzoeker was hier niet van op de hoogte en dit had bij de eerdere aanvraag geen enkele invloed op de feiten. Het is pas in later stadium, door de veroordeling, dat verzoeker te weten is gekomen dat zijn huis werd verhuurd. Het huis, een eengezinswoning werd als studentenkamer verhuurd. De aanklacht heeft te maken met de politieke redenen en heeft zijn uitwerking gevonden in de vaststelling van andere inbreuken. (te vergelijken met stedenbouw/ huisjesmelkerij / technische normen / wooncode....) en zijn huidige argumentatie dat “de verwijzing naar een eerdere asielaanvraag (nr 3) doet niet ter zake aangezien deze NIEUWE elementen nog niet gekend waren. De bewering dat het ongeloofwaardige elementen waren, kunnen hun weerslag niet vinden in een rechterlijke beslissing dus hebben ze geen enkele bijzondere bewijswaarde” wijzigen niets en doen op generlei wijze afbreuk aan de vaststelling dat het door verzoeker in het kader van huidige asielaanvraag aangebrachte vonnis geen origineel betreft, doch slechts een kopie ervan. Aan gemakkelijk door knip-en plakwerk te manipuleren fotokopieën wordt echter geen bewijswaarde gehecht, zo stelde ook de commissaris-generaal terecht (cf. RvS, 24 maart 2005, nr. 142.624; RvS, 25 juni 2004, nr. 133.135).

Voormelde argumenten van verzoeker doen evenmin afbreuk aan, en verzoeker brengt (voor het overige) geen informatie aan die een ander licht vermag te werpen op de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat “uit informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier)” blijkt dat “Sudan één van de meest corrupte landen ter wereld is en dat Sudanese overheidsambtenaren zich vaak inlaten met corrupte praktijken. De Transparency International's Corruption Perceptions Index 2011 geeft scores betreffende het corruptieniveau in de publieke sector en plaatste Sudan in november 2011 als 177ste op een totaal van 182 landen met een score van 1.6 (waarbij de score 0 hoge corruptie is en 10 geen corruptie). Dergelijke landeninformatie doet ernstig afbreuk aan de bewijswaarde van het door u neergelegde vonnis”.

Verzoeker gaat er overigens ten onrechte van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden (cf. RvS 17 december 2013, nr. 225.960). Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

2.4.2. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift niets in tegen de overweging in de bestreden beslissing waar wordt gesteld dat: “Tenslotte legde uw vrouw in het kader van haar derde asielaanvraag veroordelingen neer op jullie beider namen. Hierover werd door het CGVS in de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in het kader van uw derde asielaanvraag het volgende gesteld: “Het dient opgemerkt dat uw onwetendheid betreffende de artikels uit het Soedanees strafwetboek op grond waarvan u veroordeeld zou zijn geworden, en uw tegenstrijdige verklaringen hieromtrent op enerzijds de DVZ en anderzijds op het CGVS, reeds ernstige twijfels oproept met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze veroordelingen, en de door u voorgehouden authenticiteit van deze. Dat er daarenboven sprake is van een onbestaand artikelnummer, in de veroordeling op naam van uw echtgenote (wiens veroordeling samen met de veroordeling op uw naam, neergelegd werd door uw echtgenote), doet verder fundamenteel en volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze veroordelingen, en de door u voorgehouden authenticiteit van deze. Tot slot dient vastgesteld dat de op deze veroordelingen voorkomende stempels, duidelijk voorgedrukt zijn, en geen echte stempels betreffen. Deze veroordelingen kunnen derhalve niet beschouwd worden als originele documenten, maar betreffen slechts kleurenkopieën.” Dat uw vrouw in een voorgaande asielaanvraag reeds vervalste overheidsdocumenten, namelijk gerechtelijke veroordelingen neerlegde, hypothekeert in bijkomende mate de authenticiteitswaarde die aan de door u neergelegde kopie van een vonnis gehecht kan worden.” Verzoeker gaat hier niet op in en onderneemt geen enkele poging om dit pertinente motief in concreto te ontkrachten of weerleggen.

2.4.3. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift hoofdzakelijk tot de algemene kritiek dat “er (in casu) een analyse ten gronde gebeurde in de fase van het onderzoek naar de inoverwegingname”. Verzoeker gaat echter uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing, waaruit duidelijk blijkt dat de

commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft bij deze beoordeling alle nieuwe elementen betrokken die door verzoeker worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hij zelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming. Artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet laat weliswaar niet toe om de aangebrachte nieuwe elementen aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch sluit niet uit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld. Artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald asielverzoeker in overweging te nemen indien er nieuw elementen aan de orde zijn of door de asielzoeker zijn voorgelegd die “de kans aanzienlijk groter maken” dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Of de nieuwe elementen “de kans aanzienlijk groter maken”, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van deze nieuwe elementen. In tegenstelling tot wat wordt voorgehouden in het verzoekschrift heeft de commissaris-generaal verzoekers vierde asielaanvraag derhalve niet ten gronde onderzocht.

2.5. De door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde en door hem in de bijgevoegde inventaris als “krantenartikel in 4 voud” omschreven documenten zijn niet voorzien van voor eensluidend verklaarde vertalingen, zodat deze conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging worden genomen, aangezien de Raad geen kennis kan nemen van de precieze inhoud ervan (cf. RvS 11 maart 2009, nr. 4111 (c)). Bovendien betreffen het geen originele documenten, doch slechts kopieën ervan. Aan gemakkelijk door knip-en plakwerk te manipuleren fotokopieën wordt echter geen bewijswaarde gehecht (cf. RvS, 24 maart 2005, nr. 142.624; RvS, 25 juni 2004, nr. 133.135).

2.6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn vierde asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.8. Waar verzoeker zeer algemeen vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, verwijst de Raad naar het gewijzigde artikel 39/2 van de vreemdelingenwet waaruit blijkt dat de Raad inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, ook voor de beslissingen tot niet-inoverwegingname bedoeld in artikel 57/6/1 en 57/6/2 van de vreemdelingenwet. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt kan de Raad derhalve de beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, 2° en 3° van de vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS